

Sak nr. 1 - 2025 - Den høyere voldgiftsrett

1) Innledning:

DHV ble satt den 7. 07.25 på Øvrevoll galoppbane. Til stede var rettens dommere, for anledningen Thomas Randby, Morten Aasen og Peter Chr. Meyer (rettens leder). I tillegg møtte «tiltalte» i saken amatørjockey Fernando Manzo Rengifo sammen med en venn ved navn Lilly Galli Vikki for å hjelpe med det språklige.

Retten erklærte seg habil. Det fremkom ingen innvendinger mot rettens sammensetning. Saken gjelder positiv dopingprøve avgitt av rytter Fernando Manzo Rengifo 29.05.25. DHV er førsteinstans i saker etter positiv dopingprøve av rytter, jfr. Skandinavisk Reglemente för Galopplöpningar (SRG) kap. 9 § 6.4. DHV bestemmer selv hvorledes en slik sak skal behandles, men slik at saksbehandlingen i utgangspunktet skal være muntlig. Rytter har meddelt at han ønsket å få anledning til å forklare seg personlig for retten. Av den grunn har rettens leder besluttet muntlig saksbehandling.

2) Sakens faktum og bevis:

Det ble gjennomført en tilfeldig dopingkontroll den 29.05.25 i forbindelse med løpene den dagen der 3 ryttere ble tatt ut til kontroll herav Fernando Manzo Rengifo (heretter benevnt rytter). Rapporten fra Antidoping Norge viser at hans prøve var positiv for kokain og metabolitt benzoyllecgonin (stoffgruppe S6. Stimulerende midler i WADA Prohibited list). Funnet ble ansett forenlig med inntak av kokain. I prøven ble kokain estimert til 53,9 ng/ml og BZE til 735 ng/ml.

Rytters lisens som amatørjockey ble suspendert fra 20.06. Rytter fikk beskjed om at han kunne kreve også B-prøven analysert, men har avstått fra et slikt krav. Han har imidlertid hevdet skriftlig til Norsk Galopps sportssjef at han mener prøven er forurensset og at den derfor ikke kan godkjennes. Norsk Galopp fikk med den bakgrunn innhentet en skriftlig uttalelse fra Antidoping Norge i form av en sammenstilling av forklaringene til to av de kontrollører som var til stede under kontrollen. Rytter har fått tilgang til rapporten før rettsmøtet. Den vedlegges som bevis. Kontrollørene beskriver i sin uttalelse at alle prosedyrer ble fulgt som normalt. Det betyr at rytter valgte utstyr, vasket hender, ble observert under gjennomføring av kontrollen m.m. Rytter avla imidlertid først en prøve med utilstrekkelig volum. Prøven inneholdt ingen partikler. Da utøver kom tilbake med prøven fra forsøk nr. 2 og prøven skulle fordeles observerte kontrollørene at det var noen partikler i urinen fra 2. forsøk. Rytter ble gjort oppmerksom på dette og det ble kommentert på dopingkontrollskjemaet. Rytter bekreftet kjennskap til partiklene og at det var greit at prøven ble forseglet i tråd med gjeldende rutiner. Ingen av kontrollørene mistenkte forsøk på manipulasjon av prøven for å få den underkjent. Det skjer ble det hevdet, fra tid til annen at det kommer noe «rusk» i den kopp som utøver urinerer i. Dette kan komme fra utøvers hender (selv om disse er vasket rett i forkant), fra underbukse eller fra utøvers kropp (for eksempel hår) Kontrollørenes samlede vurdering er at den positive prøven er korrekt. De kan ikke se hvorledes kokainen kan ha kommet i urinen på andre måter. Det bemerkes at utøver vasker hender før prøven avlegges og at kontrollør ser at urinen forlater kroppen. Det er intet annet som er i kontakt med prøven inntil den forsegles.

3) De videre rettsforhandlinger:

Rytter fikk anledning til å forklare seg. Han forklarte at han ikke forstår hvorledes prøven hans kunne slå ut på kokain, noe han aldri har brukt hverken i forkant av løpsdagen eller ellers. Han mente at i og med at det viste seg at det var kommet visse fremmedpartikler i prøveglass nr. 2, skulle ikke

kontrollørene akseptert prøven, men bedt ham om å avgi en ny. Det er riktig at han ikke krevet det selv den gangen eller motsatte seg at prøven ble forseglet. Dette innebærer imidlertid ikke at han samtidig hadde godkjent prøven. Det ble derfor begått en feil da prøven ble tatt og testen må derfor annulleres. Det er riktig at han ikke har bedt om analyse av B-prøven, men det så han ingen hensikt i da den kom fra samme forurensede prøveglass samtidig som han selv ville måtte ha betalt for den. Han la også frem en skriftlig redegjørelse hvor det ble vist til WADAS regelverk og prosedyrer, særlig til den internasjonale standard for prøvetaking hvor det hevdes at dopingkontrollen skal be om en ny prøve dersom det er forurensning. Det gjorde kontrollørene ikke. Rettens medlemmer fikk deretter anledning til å stille spørsmål til rytteren. Det var ingen ytterligere bevisførsel. Retten ble deretter hevet og rytter og hans hjelper forlot retten. Forhandlingene fortsatte med bare rettens medlemmer til stede.

Det første spørsmål retten må ta stilling til er om urinprøven kan legges til grunn når det var slik at man før den ble forseglet observerte at det var kommet noen «fremmedpartikler» inn i prøven. Ut fra den forklaring som er innhentet fra Antidoping Norge, fremgår det at det ikke ble krevet av kontrollørene eller spurt rytter om han ville avgi en ny prøve før forsegling. Det ble kun spurt – noe som er akseptert av rytter – om det var ok at prøven ble forseglet. Retten vil her bemerke at dette forhold – at forsegling ble akseptert – etter rettens mening ikke uten videre kan innebære at rytteren dermed er avskåret fra senere å hevde at prøven må forkastes – noe han nå gjør. Her er det kontrollørene som er de kyndige og som i så fall måtte ha presisert dette for ham og bedt ham om å bekrefte det skriftlig. Det er en del som taler for at kontrollørene i det minste burde ha spurt rytter om han ønsket å avlegge en ny prøve. Retten kan dog ikke se at det er noe absolutt krav i regelverket om noe slikt, ei heller om at prøver med partikler i skal forkastes. Slik retten ser det er alle rutiner for korrekt prøvetaking ellers fulgt til punkt og prikke. At partikler kan forekomme i et prøveglass er så langt retten forstår noe som forekommer fra tid til annen og noen absolutt regel om at ny prøve da må tas, finnes ikke. Ved sin avgjørelse av om prøven skal kunne godkjennes vektlegger retten også hvorledes i all verden kokain kunne komme ned i hans prøveglass uten fra rytters egen kropp. Retten har derfor etter en nøye totalvurdering kommet til at prøven må bli å godkjenne.

Prøven av rytters urin inneholder kokain godt utover nedre grense. Kokain er et forbudt stoff etter WADAS dopingliste. Norsk Galopp har gått frem korrekt ved øyeblikkelig å suspendere rytters amatørlisens med virkning fra 20.06. For overtredelse av SRGs regelverk kreves normalt enten forsett eller uaktsomhet, jfr. 8 kap. 2§. Av bestemmelsens siste setning fremgår imidlertid at dette ikke gjelder for overtredelse av Antidopingreglementet. Her sies det at «strikt ansvar tillämpes». «Strikt» betyr direkte oversatt til norsk det samme som «strengt». Spørsmålet er da hva «strengt ansvar» innenfor dopingområdet betyr i svensk jus. Vi i Norge bør ha den samme forståelse og stille de samme krav som i Sverige (og for så vidt også i Danmark). «Strikt ansvar» i svensk jus betyr noe mer enn at ansvaret skal være «strengt» i norsk forstand. Innenfor dopingområdet praktiseres et strengere ansvar enn det som vi i Norge kaller «ansvar med «omvendt bevisbyrde» som innebærer at det er det er den «tiltalte» som må bevise sin uskyld og ikke påtalemyndighetene (her Norsk Galopp) som må bevise skyld «utover enhver rimelig og fornuftig tvil», noe som er det normale i norsk strafferett. Det er argumentert med at et så strengt ansvar er helt nødvendig for å få bukt med dopingproblemene i idretten. Enkelt sagt er man selv ansvarlig for det man tar inn det være seg i form av sprøyter, piller, drikke eller på annen måte. Det kan imidlertid tenkes helt spesielle situasjoner hvor den «tiltalte» likevel må kunne frikjennes. Det må i så fall kunne gjøres helt overveiende sannsynlig at han/hun på

en helt unnskyldelig måte har fått i seg det forbudte stoff. Slik er imidlertid ikke konklusjonen i denne saken. Rytter i vår sak har ikke sagt annet enn at han ikke har brukt kokain, men det er ikke forsøkt forklart hvorledes hans urinprøve kan inneholde dette forbudte stoffet. Retten kan da ikke legge annet til grunn enn at han – til tross for hans benektelse – faktisk har inntatt kokain en gang i forkant av at prøven ble tatt.

Retten har således kommet frem til at Fernando Manzo Rengifo må bli å dømme for overtredelse av SRG 8 kap. 17§, jfr. 2§. Ved straffeutmålingen legger retten vekt på at han også ble dømt for brudd på dopingreglene høsten 24, den gang til inndragelse av lisensen for 3 måneder. Retten har derfor kommet til at en passende straff nå vil være at lisensen inndras i 4 - fire – måneder. Inndragningen gjelder fra 20.06.25.

Det ble avsagt slik enstemmig

kjennelse:

Fernando Manzo Rengifos rytterlisens inndras for en periode av 4- fire- måneder med virkning fra 20.06.25

Oslo/Bærum 08.07.25

Morten Aasen
(sign)

Peter Chr. Meyer
(sign)

Thomas Randby
(sign)